

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 422/2004 НА СЪВЕТА

от 19 февруари 2004 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 40/94 относно марката на Общността

(текст от значение за ЕИП)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 308 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

като има предвид, че:

(1) Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността³ създаде единна система за защита на марките навсякъде в държавите-членки чрез регистрация в Общността. Настоящата система в общи линии изпълни очакванията на потребители в задоволителна степен. Тя също така имаше положителен ефект върху ефективната реализация на вътрешния пазар.

(2) Функционирането на системата направи възможно да се идентифицират други аспекти, които биха могли да внесат яснота и още повече да я допълнят, по този начин правейки възможно да се подобри ефективността на системата, да се увеличи стойността, която тя прибавя, и да се предвидят още от сега последствията от допълнителните членове в бъдещето, без да е необходимо да се променя същността на системата, която доказва, че е перфектно пригодена по отношение на зададените цели.

(3) Системата на марките на Общността следва да бъде направена достъпна за всички, без никакви изисквания за взаимност, еквивалентност и/или национална принадлежност. Това би насърчило също така търговията на световния пазар. Изисквания от посочения тип правят системата сложна, негъвкава и неефективна. Освен това, в контекста на новата система за дизайн в Общността, Съветът заема гъвкава позиция по този въпрос.

¹ Становище, дадено на 23 септември 2003 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

² ОВ С 208, 3.9.2003 г., стр. 7.

³ ОВ L 11, 14.1.1994 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1992/2003 (ОВ L 296, 14.11.2003 г., стр. 1).

(4) За да се рационализира процедурата, системата за търсене следва да бъде изменена. Тя следва да остане задължителна за марки на Общността, но следва да бъде направена незадължителна, при заплащане на такса, за търсения в регистрите на марките на държавите-членки, които са нотифицирали своето собствено решение да извършват такова търсене. Освен това, следва да бъдат предвидени мерки с оглед на подобряване на качеството на отчетите на резултатите от търсенето, като осигуряват по-голямо единство чрез използването на стандартен формуляр и чрез постановяване на най-важните компоненти на съдържанието им.

(5) Определени мерки следва да бъдат взети, за да се дадат на апелативните органи допълнителни средства за ускоряване на техните решения и подобряване на тяхната работа.

(6) Опитът, придобит в прилагането на системата, подчерта възможността за подобряване на някои аспекти на процедурата. Следователно, някои точки следва да бъдат изменени, а други добавени, за да се предложи на потребителите продукт с по-високо качество, който е все още конкурентноспособен,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 40/94 се изменя, както следва:

1. Член 5 се заменя със следния текст:

„Член 5

Лица, които могат да бъдат притежатели на марки на Общността

Всяко физическо или юридическо лице, включително органите създадени съгласно публичното право, може да бъде притежател на марка на Общността.“;

2. В член 7, параграф 1 се добавя следната буква:

„к) марки, които съдържат или се състоят от наименование за произход или географско указание, регистрирани в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2081/92, тогава когато те съответстват на една от ситуациите, обхванати от член 13 от упоменатия регламент, и относно същия вид продукт, при условие че заявката за регистрация на марката е била подадена след датата на подаването в Комисията на заявката за регистрация на наименованието за произход или на географското указание.“;

3. В член 8, параграф 4 въвеждащата алинея се заменя със следния текст:

„4. При възражение от страна на притежател на нерегистрирана марка или на друг знак, използван/а в процеса на търговията, с по-голямо значение от местното, марката, за която се подава заявка, няма да бъде регистрирана тогава когато и в степента в която, съгласно законодателството на Общността или закона на държавата-членка регламентиращ този знак:“;

4. Член 21 се заменя със следния текст:

„Член 21

Съдебни процедури по неплатежоспособност

1. Единствените съдебни процедури по неплатежоспособност, в които марка на Общността може да участва, са тези които са открити в държавата-членка, на чиято територия се намира центърът на главните дялови участия на длъжника.

Въпреки това, когато длъжникът е застрахователно предприятие или кредитна институция, както е определено съответно в Директиви 2001/17/ЕО(*) и 2001/24/ЕО(**), единствените съдебни процедури по неплатежоспособност, в които марка на Общността може да участва, са тези които са открити в държавата-членка, в която е било разрешено предприятието или институцията.

2. В случай на съвместно притежаване на марка на Общността, параграф 1 се прилага по отношение на дела на съпритежателя.

3. Когато марка на Общността участва в съдебна процедура по неплатежоспособност, по искане на компетентния национален орган вписване със същия ефект се прави в регистъра и се публикува в бюлетина на марките на Общността, посочен в член 85.“;

(*) Директива 2001/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2001 г. относно оздравяването и ликвидацията на застрахователните дружества (ОВ L 110, 20.4.2001 г., стр. 28).

(**) Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 г. за оздравяването и ликвидацията на кредитни институции (ОВ L 125, 5.5.2001 г., стр. 15).

5. Член 25, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Заявките, посочени в параграф 2, които достигат до службата след повече от два месеца от подаването, се счита, че са били подадени на датата, на която заявката е достигнала до службата.“;

6. Член 35, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Притежателят на марка на Общността, който е притежател на по-ранна идентична марка, регистрирана в държава-членка, включително марка, регистрирана в страните от Бенелюкс или на по-ранна идентична марка с международна регистрация валидна в държава-членка, за стоки или услуги, които са идентични на или съдържащи се в тези, за които е била регистрирана по-ранна марка, може да претендира датата на регистрация на по-ранната марка по отношение на държавата-членка, в или за която тя е била регистрирана.“;

7. Член 36, параграф 1, буква б) се заменя със следния текст:

„б) заявката за марка на Общността отговаря на условията, предвидени в настоящия регламент, и на условията, установени в Регламента за изпълнение.“;

8. Член 37 се заличава.

9. Член 39 се заменя със следния текст:

„Член 39

Търсене

1. След като е определила датата на подаването, службата съставя отчет за резултатите от търсенето в Общността, цитиращ откритите предишни марки на Общността или заявки за марки на Общността, които съгласно член 8 могат да бъдат използвани като основание срещу регистрацията на марката на Общността, за която се подава заявка.

2. Когато, по времето на подаването на заявка за марка на Общността, заявителят поиска отчет на резултати от търсене да бъде изготвен също така и от централните служби за индустриална собственост на държавите-членки, и когато съответната такса за търсенето е била платена в рамките на срока за плащане на таксата за подаване на молбата, службата изпраща, веднага след като е била определена датата на подаване на заявката за марка на Общността, копие от нея до централната служба за индустриална собственост на всяка една от държавите-членки, които са информирали службата за решението си да извършват търсене в своите собствени регистри на марки по отношение на молби за марки на Общността.

3. Всяка една от посочените в параграф 2 централни служби за индустриална собственост изпраща на службата, в рамките на два месеца от датата, на която тя е получила заявката за марка на Общността, отчет за резултатите от търсенето, който или цитира онези намерени предишни национални марки или заявки за марки, които съгласно член 8 могат да бъдат използвани като основание срещу регистрацията на марката на Общността, за която се подава заявка, или декларира, че търсенето не е открило никакви такива права.

4. Посочените в параграф 3 отчети за резултатите от търсенето се изготвят на стандартен формуляр, изготвен от службата, след консултации с Административния съвет. Най-важните компоненти на съдържанието на този формуляр се установяват в регламента за изпълнение, предвиден в член 157, параграф 1.

5. Определена сума се заплаща от службата на всяка една централна служба за индустриална собственост за всеки един отчет за резултати от търсене, предоставен от тази служба в съответствие с параграф 3. Размерът на тази сума, който е един и същ за всички служби, се определя от бюджетния комитет посредством решение, прието с мнозинство от три четвърти от представителите на държавите-членки.

6. Службата изпраща незабавно на заявителя на марката на Общността отчета за резултатите от търсенето в Общността и всички поискани отчети за резултати

от национални търсения, получени в рамките на времеви срок, определен в параграф 3.

7. След публикуването на заявката за марка на Общността, което не може да се извърши преди изтичането на срок от един месец от датата, на която службата изпрати на заявителя отчетите от резултатите от търсенията, службата информира, за публикуването на заявки за марки, притежателите на марки на Общността или за заявки за по-ранни марки на Общността, посочени в отчета от резултатите от търсенията в рамките на Общността“;

10. Член 40 се заменя със следното:

„Член 40

Публикация на заявката

1. Ако условията, на които трябва да отговаря заявката за марка на Общността, са изпълнени и ако посоченият в член 39, параграф 7 срок е изтекъл, заявката се публикува в степента, в която не е отхвърлена съгласно член 38.

2. Когато след публикацията заявката е отхвърлена съгласно член 38, решението за отхвърлянето се публикува когато стане окончателно.“;

11. В дял IV заглавието на раздел 5 се заменя със следния текст:

„ОТТЕГЛЯНЕ, ОГРАНИЧАВАНЕ, ПРОМЕНИ И РАЗДЕЛЯНЕ НА ЗАЯВКАТА“;

12. Добавя се следният член:

„Член 44a

Разделяне на заявката

1. Заявителят може да раздели заявката като обяви, че някои от стоките и услугите, включени в оригиналната заявка, ще бъдат обект на една или повече отделно обособени заявки. Стоките или услугите в отделно обособена заявка няма да се припокриват със стоките или услугите, които остават в оригиналната заявка, нито с тези, които са включени в други отделно обособени заявки.

2. Обявяване на разделяне на заявката няма да бъде допустимо:

а) ако в случаите, когато е било внесено възражение срещу оригиналната заявка, такава отделно обособена заявка има за ефект въвеждането на разделение между стоките и услугите, срещу които е насочено възражението, дотогава докато решението на Отдела по споровете стане окончателно или процедурите по възражението бъдат окончателно преустановени по друг начин;

б) през периодите, предвидени в регламента за изпълнение.

3. Обявяването на разделяне трябва да е в съответствие с разпоредбите, изложени в регламента за изпълнение.

4. Обявяването на разделяне изисква заплащането на такса. Дотогава докато таксата не бъде платена, ще се счита, че заявката не е била подадена.

5. Разделянето влиза в сила на датата, на която то бъде отразено в досиетата, водени от службата относно оригиналната заявка.

6. За всички искания и заявки, които са подадени, и за всички такси, които са платени по отношение на оригиналната заявка преди датата, на която службата получи обявяването на разделянето, се счита, че са били подадени или платени също така и по отношение на отделно обособената заявка или заявки. Таксите за оригиналните заявки, които са били надлежно платени преди датата, на която е получено обявяването на разделянето, не се възстановяват на вносителя.

7. Отделно обособената заявка запазва датата на подаване и евентуални дата на приоритет и по-ранна дата на оригиналната заявка.“;

13. Заглавието на дял V се заменя със следния текст:

„СРОК, ПОДНОВЯВАНЕ, ПРОМЯНА И РАЗДЕЛЯНЕ НА МАРКИ НА ОБЩНОСТТА“;

14. Добавя се следния член:

„Член 48а

Разделяне на регистрацията

1. Притежателят на марката на Общността може да раздели регистрацията като обяви, че някои от стоките или услугите, включени в оригиналната регистрация, ще бъдат обект на една или повече отделно обособени регистрации. Стоките или услугите в отделно обособената регистрация няма да се припокриват със стоките или услугите, които остават в оригиналната регистрация или с тези, които са включени в други, отделно обособени регистрации.

2. Обявяване на разделяне не е допустимо:

а) ако, в случаите когато заявката за отмяна на права или за обявяване на невалидност е подадена срещу оригиналната регистрация, обявяването на разделянето има за ефект въвеждането на разделение между стоките или услугите, които са предмет на заявката за отмяна на права или за обявяване на невалидност, дотогава докато решението на отдела по заличаване стане окончателно или процедурите бъдат окончателно преустановени по друг начин;

б) ако, в случаите когато насрещен иск за отмяна или за обявяване на невалидност е подаден в дело пред съд по въпросите на марките на Общността, обявяването на разделяне има за ефект въвеждането на разделение между стоките или услугите, които са предмет на насрещния иск, дотогава докато отсъждането на съда по въпросите на марките на Общността не бъде отразено в регистъра съгласно член 96, параграф 6.

3. Обявяването на разделянето трябва да е в съответствие с разпоредбите, определени в регламента за изпълнение.

4. Обявяването на разделяне изисква заплащане на такса. Дотогава докато таксата не бъде платена, ще се счита, че обявяването не е било направено.

5. Разделянето влиза в сила на датата, на която бъде вписано в регистъра.

6. За всички искания и заявки, които са подадени, и за всички такси, които са платени по отношение на оригиналната регистрация преди датата, на която службата получи обявяването на разделянето, се счита, че са били подадени или платени също така и по отношение на отделно обособената регистрация или регистрации. Таксите за оригиналната регистрация, които са били надлежно платени преди датата, на която е получено обявяването на разделянето, не се възстановяват на вносителя.

7. Отделно обособената регистрация запазва датата на подаване и евентуални дата на приоритет и по-ранна дата на оригиналната регистрация.“;

15. В член 50, параграф 1, буква г) се заличава;

16. Член 51, параграф 1, буква а) се заменя със следния текст:

„а) когато марката на Общността е била регистрирана в несъответствие с разпоредбите на член 7;“

17. Член 52, параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Марка на Общността също така се обявява за невалидна при подаване на заявка пред службата или въз основа на насрещен иск в дело за имитация на патентован артикул, тогава когато използването на тази марка може да бъде забранено по силата на друго по-ранно право, и по-специално:

а) право на име;

б) право на лично изображение;

в) авторско право;

г) право на индустриална собственост;

съгласно законодателството на Общността или съгласно националното законодателство, регламентиращо защитата.“

18. Член 56, параграф 6 се заменя със следния текст:

„6. Запис за решението на службата по заявката за отменяне на права или за обявяване на невалидност се вписва в регистъра веднага след като то стане окончателно.“;

19. Член 60 се заменя със следния текст:

„Член 60

Преразглеждане на решения *ex parte*

1. Ако страната, която е подала жалбата е единствената страна по процедурата и ако отделът, чието решение се оспорва, счете жалбата за допустима и обоснована, отделът коригира решението си.

2. Ако решението не бъде коригирано в рамките на един месец от получаването на изложението на основанията, жалбата се изпраща за разглеждане на апелативния орган незабавно и без коментари относно неговата обоснованост.“;

20. Добавя се следният член:

„Член 60a

Преразглеждане на решения *inter partes*

1. Когато страната, която е подала жалбата е в конфликт с друга страна и ако отделът, чието решение се оспорва, счете жалбата за допустима и обоснована, той коригира решението си.

2. Решението може да бъде коригирано, единствено ако отделът, чието решение се оспорва, нотифицира другата страна за намерението си да го коригира и ако тази страна приеме това в рамките на два месеца от датата, на която получи нотификацията.

3. Ако в рамките на два месеца от получаването на посочената в параграф 2 нотификация, другата страна не се съгласи с това че оспорваното решение бъде коригирано и направи изявление в този смисъл или не направи никакво изявление в рамките на установения срок, обжалването се изпраща за разглеждане на апелативния съвет без забавяне и без коментар относно неговата обоснованост.

4. Въпреки това, ако отделът, чието решение се оспорва, не счете обжалването за допустимо и добре обосновано в рамките на един месец от получаването на изложението на основанията, то той, вместо да предприеме мерките, предвидени в параграфи 2 и 3, изпраща за разглеждане обжалването на апелативния орган без забавяне и без коментар относно неговата обоснованост.“;

21. Добавя се следният член:

„Член 77a

Отменяне на решения

1. Когато службата е извършила вписване в регистъра или е взела решение, което съдържа очевидна процедурна грешка по вина на службата, тя прави нужното въведеният запис да бъде анулиран или решението да бъде отменено. Тогава, когато има само една страна по процедурата и въведеният запис или акт влияе на правата ѝ, се определя мярка за анулиране или отмяна, дори ако грешката не е била очевидна за страната.

2. Анулирането или отмяната, така както са посочени в параграф 1, се определят, *ex officio* или по искане на една от страните по процедурата, от

отдела, който е извършил вписването или е взел решението. Анулирането или отмяната се определят в рамките на шест месеца от датата, на която е извършено вписването в регистъра или на която е било взето решението, след консултация със страните по процедурата и с евентуален притежател на права върху въпросната марка на Общността, които са отразени в регистъра.

3. Настоящият член не накърнява правото на страните да подадат жалба съгласно членове 57 и 63 и не накърнява възможността (съгласно процедурите и условията, определени в регламента за изпълнение, посочен в член 157, параграф 1 да се коригират евентуални езикови грешки или грешки при преписването и явни грешки в решенията на службата или грешки по вина на службата при регистрирането на марката или в публикуването на нейната регистрация.“;

22. Член 78, параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. Настоящият член не се прилага по отношение на сроковете, посочени в параграф 2 от настоящия член, в член 42, параграфи 1 и 3 и в член 78а.“;

23. Добавя се следният член:

„Член 78а

Продължаване на процедурата

1. Заявителят или притежателят на марка на Общността или някоя друга страна по процедура пред службата, който е пропуснал да спази срока по отношение на службата, може при поискване да постигне продължаване на процедурата, при условие че към момента, когато се прави искането, пропуснатото действие е вече извършено. Искането за продължаване на процедурата ще бъде допустимо, само ако то бъде представено в рамките на два месеца от изтичането на неспазения срок. Дотогава докато не бъде платена таксата за продължаване на процедурата, ще се счита, че искането не е било подадено.

2. Настоящият член не се прилага по отношение на сроковете, определени в член 25, параграф 3, член 27, член 29, параграф 1, член 33, параграф 1, член 36, параграф 2, член 42, член 43, член 47, параграф 3, член 59, член 60а, член 63, параграф 5, член 78, член 108 или по отношение на сроковете, определени в настоящия член, или сроковете, определени от регламента за изпълнение, посочен в член 157, параграф 1, относно искане за приоритет по смисъла на член 30, приоритет за представяне на документи по смисъла на член 33 или по-ранни документи по смисъла на член 34 след като молбата е била подадена.

3. Отделът, който е компетентен да взема решения относно пропуснатото действие, взема решение относно заявката.

4. Ако службата удовлетвори заявката, ще се счита, че последствията от неспособността да се спази срока не са настъпили.

5. Ако службата отхвърли заявката, таксата се възстановява на вносителя.“;

24. Член 81, параграф 6 се заменя със следния текст:

„6. Отделът по споровете , или отделът по заличаване, или апелативният орган фиксира размера на разходите, които трябва да се платят съгласно предходните параграфи, когато разходите, които трябва да се платят, се ограничават до таксите платени на службата и до разходите за представителството. Във всички останали случаи, регистрирането на апелативния орган или член на персонала на Отдела по споровете или на Отдела по заличаване фиксира размера на разходите, които ще бъдат възстановявани при поискване. Искането е допустимо само в рамките на два месеца от датата, на която решението е станало окончателно, за което е изготвена молба за фиксиране на разходите. Така определеният размер може да бъде преразгледан посредством решение на отдела по споровете , или Отдела по заличаване, или апелативния орган по искане, подадено в рамките на предписания срок.“;

25. Член 88 се изменя както следва:

а) първото изречение на параграф 3 се заменя със следното:

„Физически или юридически лица, чието постоянно местожителство или главно местоположение на бизнеса или реално и действащо промишлено или търговско предприятие се намират в Общността, могат да бъдат представлявани пред службата от свой служител.“;

б) добавя се следния параграф:

„4. Регламентът за изпълнение посочва дали и при какви условия служител или работник трябва да внесе в службата подписано разрешение за вписване в досието.“;

26. Член 89 се изменя както следва:

а) в параграф 1, буква б) се заменя със следното:

„б) професионални представители, чиито имена фигурират в списъка, поддържан за тази цел от службата. Регламентът за изпълнение посочва дали и при какви условия представителите пред службата трябва да внесат в службата подписано разрешение за вписване в досието.“;

б) в параграф 2, буква в) първото изречение се заменя със следното:

„в) той трябва да има право да представлява физически или юридически лица по въпросите на марките пред централната служба за индустриална собственост на държава-членка.“;

27. Член 96, параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. Член 56, параграфи 2—5 се прилагат.“;

28. В член 108, параграфи 4, 5 и 6 се заменят със следния текст:

„4. В случаите, когато заявката за марка на Общността се счита за оттеглена, службата изпраща на заявителя съобщение, определящо срок от три месеца от датата на това съобщение, в който може да се внесе искане за превръщане.

5. Тогава, когато заявката за марка на Общността бъде оттеглена или марката на Общността преустанови своето действие в резултат на регистриране на отказ от нея или в резултат на неуспех да се поднови регистрацията, искането за превръщане се подава в рамките на три месеца от датата, на която молбата за марка на Общността е била оттеглена или на която марката на Общността е преустановила своето действие.

6. Тогава, когато заявката за марка на Общността бъде отхвърлена с решение на службата, или тогава когато марката на Общността преустанови своето действие в резултат на решение на службата или на Съда по въпросите на марките на Общността, искането за превръщане се подава в рамките на три месеца от датата, на която това решение е придобило силата на окончателно решение.“;

29. Член 109, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Службата проверява дали поисканото превръщане отговаря на условията, определени в настоящия регламент, и по-специално в член 108, параграфи 1, 2, 4, 5 и 6 и параграф 1 от настоящия член, заедно с формалните условия, определени в Регламента за изпълнение. Ако тези условия са изпълнени, службата изпраща искането за превръщане до службите за индустриална собственост на държавите-членки, специфицирани в него.“;

30. Член 110, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Всяка централна служба за индустриална собственост, на която е изпратено искането за превръщане, може да получи от службата всякаква допълнителна информация относно искането, позволяваща на тази служба да вземе решение относно националната марка, получаваща се в резултат на превръщането.“;

31. Във второто изречение на член 118, параграф 3, фразата „в рамките на 15 дни“ се заменя с фразата „в рамките на един месец“, а в третото изречение фразата „в рамките на един месец“ се заменя с фразата „в рамките на три месеца“;

32. Член 127, параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Решенията на отдела по споровете се взимат от тричленни групи. Поне един от членовете е с юридическа квалификация. В някои специфични случаи, предвидени в регламента за изпълнение, решенията се взимат от един единствен член.“;

33. Член 129, параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Решенията на Отдела по заличаване се взимат от тричленни групи. Поне един от членовете е с юридическа квалификация. В някои специфични случаи, предвидени в Регламента за изпълнение, решенията се взимат от един единствен член.“;

34. Член 130 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Решенията на апелативните органи се взимат от трима членове, поне двама от които са с юридическа квалификация. В някои специфични случаи, решенията се взимат от разширен съвет, председателстван от Председателя на апелативните органи, или от един единствен член, който трябва да е с юридическа квалификация.“;

б) добавят се следните параграфи:

„3. За да се определят специалните случаи, които попадат под юрисдикцията на разширения съвет, следва да се вземе предвид юридическата сложност или важност на случая или специални обстоятелства, които оправдават това. Такива случаи могат да бъдат отнесени за разглеждане до разширения съвет:

а) апелативните органи, създаден в съответствие с процедурния правилник на съветите, посочени в член 157, параграф 3 или

б) от съвета, който се занимава със случая.

4. Съставът на разширения съвет и правилата относно отнасянията до него се установяват съгласно процедурния правилник на съветите, установени в член 157, параграф 3.

5. За да се определи кои конкретни случаи попадат в правомощията на един член, следва да се вземе предвид липсата на сложност на повдигнатите юридически или фактически въпроси, ограниченото значение на конкретния случай или отсъствието на други конкретни обстоятелства. Решението да се възложи случая на един единствен член в посочените случаи се взема от съвета, който се занимава със случая. Допълнителни подробности се установяват в процедурния правилник на съветите, посочени в член 157, параграф 3.“;

35. Член 131 се заменя със следния текст:

„Член 131

Независимост на членовете на апелативните органи

1. Председателят на апелативните органи и председателите на съветите се назначават за срок от пет години в съответствие с процедурата, определена в член 120, за назначаването на Председателя на службата. Те не могат да бъдат отстранени от поста си по време на този срок, освен ако няма сериозни основания за такова отстраняване и Съдът, по молба на назначилата ги институция, не вземе решение в този смисъл. Мандатът на Председателя на апелативните органи на председателите на съветите може да бъде подновен за допълнителни периоди от по пет години или до достигане на възраст за пенсиониране, ако тази възраст бъде достигната по време на новия мандат.

Председателят на апелативните органи, *inter alia*, има управленчески и организационни правомощия главно да:

а) председателства апелативните органи, отговарящ за определянето на правилата и организирането на работата на съветите, този орган е предвиден в процедурния правилник на съветите, посочени в член 157, параграф 3;

- б) осигурява изпълнението на решенията на органа;
- в) разпределя дела към даден съвет въз основа на обективни критерии, определени от апелативните органи;
- г) изпраща на Председателя на службата информация за необходимите на съветите разходи с оглед на това да се съставят изчислени прогнози за разходите.

Председателят на апелативните органи председателства разширения съвет.

Допълнителни подробности се установяват в процедурния правилник на съветите, посочени в член 157, параграф 3.

2. Членовете на апелативните органи се назначават от Административния съвет за срок от пет години. Техният мандат може да бъде подновен за допълнителни периоди от по пет години или до достигане на възраст за пенсиониране, ако тази възраст бъде достигната по време на новия мандат.

3. Членовете на апелативните органи не могат да бъдат отстранявани от поста си, освен ако няма сериозни основания за такова отстраняване и Съдът не вземе решение в този смисъл след като случаят е бил отнесен до него от Административния съвет, по препоръка на председателя на апелативните съвети, след консултация с председателя на съвета, към който въпросният член принадлежи.

4. Председателят на апелативните съвети и председателстващите и членовете на апелативните съвети са независими. В своите решения те няма да бъдат обвързани с никакви инструкции.

5. Председателят на апелативните органи, председателстващите и членовете на апелативните органи не могат да бъдат ревизори или членове на отдела по споровете, администрацията по марките и знаците, правния отдел или отделите по заличаването.“;

36. Член 142а става член 159а.

37. В член 150, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Член 39, параграфи от 3 до 6 важат *mutatis mutandis*.“;

38. В член 157, параграф 2, точки от 1 до 4 се заличават.

Член 2

1. Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Точки 11—14, 21, 23—26 и 32—36 от член 1 се прилагат от дата, която е определена от Комисията и публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз*, тогава когато бъдат приети необходимите мерки за изпълнение.

3. Точка 9 от член 1 се прилага от 10 март 2008 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 19 февруари 2004 година.

За Съвета

Председател

M. McDOWELL